

GAMA DELE

NU

*NU STRĂINISMULU
S'OLIGARCHIA
NICI SULIMANULU CORUMPĂTORU*

CI

*CI ROMĂNISMULU.
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNU DEMNU POPORU*

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDŪ.

ABONAMENTELE

NU SE FACŪ DE CĂTŪ P'UNŪ ANŪ SĒU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI :

Pe unŷ anŷ (52 numere)	lei 24.
Pe șese luni (26 numere)	lei 12.
Unŷ singurŷ exemplarŷ	banŷ 50.
Linia de reclame și inserțiunŷ	lei 2.

*In București, abonamentele nu se facŷ de cĂtŷ la admi-
nistrațiunea diarului, pe bani gata.*

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN No. 11.

SCRISORILE NEPLĂTITE SE REFUSĂ.

ABONAMENTELE

ÎNCEPŪ NUMAI CU NR. 1, 13, 26 și 39.

PENTRU DISTRICTES I STRAINETATE:

Pe unŷ anŷ (52 numere)	lei 27.
Pe șese luni (26 numere)	lei 14.
Unŷ singurŷ exemplarŷ	banŷ 55.
Linia de anunțuri	banŷ 30.
Pentru străinătate, pe anŷ (52 numere)	lei 30.

*Din districte, abonamentele se trĂmitŷ prin mandate po-
stale; din străinătate în numerarŷ.*

Diarulŷ apare uĂ datĂ pe sĂptĂmanĂ : **DUMINECA.** — Administratore, **TOMA I. STOENESCU.**

S U M A R I U

- 1.— Ranele nu se vindicĂ lesne, poezie.
- 2.— D'ale SĂptĂmĂnei
- 3.— ReintĂrcerea, poezie de DIMITRIE ILIESCU.
- 4.— Instrucțiunea publicĂ, ținețivĂ bine D-lorŷ dascĂli.
- 5.— Fata și flĂcĂulŷ, poezie de C. G. CRISTODORESCU.
- 6.— A pĂțito Scurtescu, vaide coșocu lui.
- 7.— Bibliografie. Romania și MihĂi.
- 8.— CugetĂri și proverbe.
- 9.— EpigramĂ.
- 10.— Bibliografie grĂdina botanicĂ de Dr. Grecescu.
- 11.— Teatru Naționalŷ.—Don Juan de Marana.

RANELE NU SE VINDECA LESNE

Șepte ani fu țera dată
Pentru jafuri la mișei.
Toți bĂturĂ toți furarĂ
Chiarŷ în sfĂntŷ numele ei,
Ărŷ acei ce 'n nepĂsare
S'au uitatŷ la jafŷ și focu
StrigĂ ađi cĂtŷ le tea gura
Ca statŷ ranele pe locŷ!

CĂndŷ pe cerŷ s'adunatŷ nori
Și cĂndŷ trĂsnete mugĂtŷ,
Ărŷ în țerĂ, ca rĂspunsuri,
Gemetele se lĂțeau,
Nica-iri nu era 'n jururi
Vre-unŷ bietŷ par tonerŷ.
Deci se indirjia turbarea
Pe pĂmĂntŷ ca și pe cerŷ,
Mulți din cei ce astĂđi sbiarĂ
Nici cĂ nu mai datŷ p'afarĂ.
AlegĂndŷ simțirea lină,
În salĂne se 'nfundau
Și, sorbindŷ din cupa plină,
TĂtĂ nĂptea chiefuiatŷ.

CĂndŷ prin strade și cĂmine
Danțuau cu ingĂmfare
Infamia deșuchiata
Cu sbĂrcita degradare,
CĂndŷ Catonii, totŷ dĂuna
Înjurați și hurduiți
Ărau đisi palate, tigrii
Și sĂlbaticii neocpliți,
Cei ce astĂđi fĂrte sbierĂ
CĂ au dorŷ de biata țerĂ
SĂ retrĂgeau la moșie

Și riđindŷ de sĂrtea sa
CĂntau plini de bucurie :
Ce e scrisŷ se va 'ntĂmpla!

CĂndŷ în Camere, 'n diare
Prin senatŷ și prin palate
Intra chiarŷ corupțiunea
Goliciunea sĂși arĂte,
Și cĂndŷ nimeni n'avea voie
SĂ proteste'n contra ei
Intr'unŷ timpŷ de oropsire
Subtŷ uĂ cĂrmĂ de pigmei
Toți cĂđi ađi facŷ gurĂ mare,
Tolaniți în nepĂsare
Puneau cartea de morala
Într'unŷ coșu cu zarzavatŷ
Și cĂntau fĂrĂ sfiala
IndrĂcitului sabatŷ!

CĂnd cu biciulŷ se conduse,
Ca uĂ turma de Iloți,
Astŷu poporŷ, d'acea care
Au chiarŷ diplome de hoți;
Și cĂndŷ lanțulu era 'n stare
Ca sĂ'i frece pĂn' la osŷ
Unŷ grumazŷ zdrobitŷ de muncĂ
De ciocoi din vremuri rosŷ;
Cei ce ađi se plĂngŷ într'una
Nu se desbataŷ cu luna.
Cu plĂceri nenumerate
Și nespuse mulțĂmiri,
Din ciupitŷ faceau palate,
Și virtuți din aviliri.

Dela tronŷ era mbrĂncitĂ
Chiarŷ dreptatea generĂsĂ
De acei ce, pentru țerĂ,
SĂndesau la nalta masĂ.
RĂsbunarea era lege
Și ciomagulŷ demnitarŷ
Ărŷ desfrĂulŷ și abusu
N'aveau capŷ, n'aveau hotarŷ,
Ărŷ acei ce astĂđi sbierĂ
CĂ sŷu martiri chiarŷ pentru țerĂ,
Cu piciorulu daŷ virtuți

Și mbrĂncind'o neclintitĂ
Totŷ gustau din fundulu buți
Unŷ nectarŷ neprețuitŷ.

CĂndŷ pe cruce era dreptulu
EarĂ strĂmbulu la favĂre,
CĂndŷ gheșeftulu era dogma
Și talentulu protestare,
CĂndŷ virtutea sta'n gunĂie
Earŷ pungașii primeau darŷ,
CĂndŷ trĂgea mai multŷ ușorulŷ
De cĂtŷ greulŷ la cĂntaru;
Cei ce sbĂra ađi și țipĂ
Puneau repede și'n clipa
Ori-ce visuri de mĂrire
La jidani ca emanetŷ
Și rĂdeau fĂrĂ 'ngrijire
Cu-alŷ orgiei berechetŷ.

Voi, ce-ați suptŷ din vine sĂnge
Și mĂdurile din ăse,
Voi, o genit de peire
Fii de iesme veninĂse,
Voi, ciocoi de prin Fanare
RĂmĂșiți de lipitori,
Voi a țĂrii sĂrte negrĂ,
Voi ai țĂrii vĂndĂtori,
Voi strigați cĂ prin crudime,
Sunteți candide victime?
Rana care vĂrsĂ sĂnge.
Corpulu țĂrii injunghiatŷ,
Și sĂraculu care plĂnge
Nu vedeți cĂ v'Ă 'nferatŷ.

Ărŷ voi cari uĂ-data
Ați rĂbdatŷ pre rĂbdatori
Pe acei ce vĂ bĂtura
Ca pe nisece salahori,
Voi ce, stĂndŷ în pușcarie,
Libertatea invocati
Și 'necĂndŷ amarulu vieții
În dreptate vĂ 'neredĂti,
Faceți ađi dreptate mare
Cu pungașii! Cine n'are

Nici taria să răsbune
Nici vr'ua milă de 'njunghiați
N'are doru de fapte bune
Și iubire d'at sei frați

*

Voi în fine, care 'n case
La moșii benchetuiati
Far' a dice nici o vorba,
Ba cu furii vă inhăiați.
Și voi toți, sfoși de fire,
Negustori, funcționari,
Omeni cu dare de mână.
Lucrători meșteșugari,
Voi, deca și voi în fine,
Veți striga că nu e bine,
La efectul nepăsării,
Vă gândiți amar plângându.
Ranele ce s'aduc țării
Nu se vindecă curându.

D'ALE SEPTĂMĂNEI

Ca lucruri însemnate, avem în cursul acestei săptămâni, visita lui Don Carlos, carele venit'au între ai sei și bine a fost primit, în cât vedem că nu se mai îndură să plece, nu de la noi, ci de la hotelul unde găduiesc; căci cu noi, de și 'i-am lăudat și cântat faptele cele mărețe demne de persóna sa, totuși nu avem nici în clină nici în mână, de ore ce nu suntem prinți, fie și fără principat, și nici nu aspirăm la asemenea dihanie.

Poporul, nedegroșitul popor, nici el nu și-a dat osteneala să alerge să întâmpine cu urale, flori și muzică, fie și ca la Praga, pe ilustratul Don Carlos, de și se dice că ar fi dat poporului de pomană 12 mii de franci, și de care fuge ca dracul de tămâie; căci se vede, că voesce ca : untul de lemn al păcătoșului să nu ungă capul său. — Ce prost este poporul, îi dă de pomană și totu nu vrea să primescă, parcă ar fi lucru ne-curat. Dacă s'ar da unui neamțu, cum ar mai lua cu amândouă mâinile!

După Don Carlos, care a fost salutat și felicitat de Beizadea Bostan și D.A. Lahovari, avem reaparițiunea *Pressei*, de parfumează memorie, tot ca lucru însemnat. După acesta avem, iară tot ca lucru însemnat, Visita lui Don Carlos, făcută la spital unui cavaler de industrie, după a sa cerere, evadat din închisorile austriace, strecurat la noi, urmându-și meseria, prins de ne-politicosa poliție în asemenea materie și arestat, iar în urmă transportat la spital, fiind decorat cu ordinul *Sifilitis*.

*

După aceste frumuseți frumoșe, avem trecerea D-loru comiți Chaudordy și Corti ambasadori extraordinari la conferințele din Constantinopole, cari se vede că se întorc la urma lor, și căroro moșiciei de Români, le-a trimis cu multă grabă, fiind-că și D-loru se grăbiau să plece, cărțile lor de vizită, cu omagiū, prin care le arată și cu această ocazie că proștii de Români are și voru avea încă multă dragoste pentru frații lor Francezi și Italiani. Ș'apoi să nu dice că Români nu sunt dracul gol? Lui Don Carlos, care este coșcogeamite prințu, ba le dete și pomană, îi întorse ochii lăsându numai pe streini să'lu sa-

lute și felicitate, și acelor care nu sunt prinți, ci numai comiți, se 'ntrecu a'i vizita și a le spune; bine ați venit sănătoși la noi! vrënd să le ofere casă și masă! Apoi să nu crape toți nemții de necaz cu Cucurigu împreună? ba da!

*

Și ca culme, avem a spune iubiților nostri lectori și gentilelor noastre lectrițe, că în cursul acestei luni — hoții de amoru său de fetițe amorose s'au înmulțit într'unu modu spaimântătoru. Șapte sau opt perechi a șters'o la sănătoșă, și acesta numai din cauza gerului ce avem de câte-ve zile. Câte rele mai causază și gerul ăsta; de și unii cred că le face plăcere. A dracului plăcere! dacă în urmă stai la Văcăresci.

REÎNTORCEREA

Marea schintee sub s'ele,
Undele sglobii se joc,
Aurii și tainici vele
Tremurânde cad din ele
Peste luciul de focu.

Nóptea cu a sa regină
Cu-ochii umeși, visători
De la polu la polu inclină
Lăsându bolta cea divină
Să se 'mbrace în dalbe zori,

Iată ziua se ivește
C'un profum suav, cerescu
Eu pe barca-mi ce 'ncrește
Unda mării ce plesnește
Către țăra mea plutescu.

Te grăbește, lopătaru,
Iată ... România mea!
Ah! în lina nopței zare
Totu frumosă ea 'mi-apare
Totu splendidă ca o stea!

Te salut, țăra iubită,
Iată-mă p'ală tui pământu!
Eu te văd mai fericită
Căci speranța ta dorită
Re'nviază din mormentu!

Se perdură în uitare
Ctea trisților pigmei
Acei corbi ce cu turbare
Sécă vieța din popore
Ingrășindu-se pe ei!

Libertatea-acum destinde
Aripile-i cu linu sborū
Umbra-i peste totu se 'ntinde
Și din buzele 'i descinde
Unu surisū triumfătoru!...

Te salut, țăra iubită,
Iată-mă p'ală tui pământu
Te văd ađi mai fericită.
Căci speranța ta dorită
Re'nviază din mormentu!...

1876, Octombrie

Dimitrie Eliescu.

INSTRUCTIUNEA PUBLICA

E lesne să te cređi învățat. frumos, bogat, inteligent, respectat și omu de geniū : e atātu de lesne, în cătu societatea noastră geme d'asemenea diamante, pe care ingratitudinea țării le lasă de fluieră 'n vântu, în locu d'a le stringe cu 'ngrijire în museul de la Mărcuța!

Ce'i faci ensé că ți-se dă arama pe față cându afurisita de realitate dă peste tine. Învățătura ți-se numesce dobitocie îndată ce, fiindu pus la 'ncercare, n'ai sciutu s'o scoți din creier; oglinda e aci ca să ți prefacă frumusețea 'n slutenie; fόμεa te anunță din cându în cându că te-ai încelat în privința bogăției; inteligenta 'ți séménă cu a boului ce privește pórta nouă îndată ce nu mai vorbești cu d'alde-tine; respectul 'ți'lu cunosei în injurăturile ori indiferința lumii; éru geniul 'ți stă ascunsu căci nu scie să se dea la ivelă.

Cam în așa stare suntem și noi une-ori. Ne lăudăm singuri dicându-ne, ca Țiganul :

Laudă-te gură
Căci... pumnii 'ți cură!

Așa, de pildă, se ne uităm la instrucțiunea publică, fiind că de la capu începe pescele să mirósă, să cercetăm capul învățământului : *Universitățile!* Negreșit că ele sunt capul instrucțiunii, căci din ele ne esu legiuitorii, judecătorii, esecutorii, învățătorii, măsurătorii, socotitorii, vindecătorii și toți orii din țera. Ne mândrim cu ele

și le lăudăm, ca Țiganul ciocanul și nicovala. Pretutident s'aude pronunțându-se cu ifosu : Palatul Universității, Decanul Facultății, Rectorul Universității, Profesorul Facultății, Intendentul Universității, Secretarul Universității și totu așa pe tóte tonurile.

Dérū ce produc tóte astea, nimeni nu se 'ntrebă.

E vremea dérū să între și *Ghimpele* prin aceste palate, rectorate, decanate, profesorate, intenden-tate și secretariate, căci destul au statu oropsite de la 1864 péné ađi fără ca să ne bágăm cōda prin ele.

*

Să 'ncepem cu Bucuresci, căci ne e mai la 'ndemână. Călătoria la Iași o vom face săptămânile viitoare, cu tóte că chieluēla și gerul nu ni'lu voru ține 'n socotelă d-nii abonați.

Deci, intrându în maaarele palatū alū Universității din Bucuresci, operă faimósă a d-lui Orăscu, faimósă de séménu pe lume n'are, ne 'ntălmim botu în botu cu puterea poliției. A! da! Senatului nu i s'a găsit locu mai bun de cătu în localul mu-seelor de vechituri. Poliția e pusă ca să'lu păzescă de Pantazesci Catargiului. Dérū nu face nimicū. Sē mergem înainte, dreptu ca Némțulu!

Și mergendu înainte, dreptu ca Némțulu, dăm d'ua sală mare, cu borcane, cu ulcele și cu felurite posne, intocmai ca la uă fermecătorie.

Ce să fie asta? Cabinetul de chimie! Bree! Cabinetul de chimia : ce pricopselă!

Înăuntru d-lui Alexe Marin, care, de dorul lui Kir Ioniță, s'a apucat să și curețe singur ulcele. Și găfite, că'i vine greu!

E frumusețe s'asiste cine-va la lecțiunile și la esperiența d-lui Marin. Deca nu plângi, apoi ridi. Pentru naivi e ce-va; se nu te 'mpingă ensé peccatele să scii ce-va din acéstă adincă sciință, că ridi cu lacrimi. Veđi-că d-lui Alexe e cu 50 de ani înapoi cu noțiunile d-sele, ș'acum la bătrânețe se s'apuce a se ține în curentul progreselor făcute, ar fi să i-se cêră pré multu : calul bătrân se pôte 'nvêța vr'ua dată 'n buestru?

Vina nu e a d-lui Marin. Ce să facă omul? Léfa e bună și, deprinsu cu densa, nu'i vine s'o lase tocmai la bătrânețe. Vina e a celor ce nu'lu regulază mai curându la pensie, căci de... fie-ce lucru își are început și sfirșitū. Póte ensé că ministrul Instrucțiunii, care 'n același timp e și logofetū alū bisericilor, ține ca scolarii să nu 'nvețe pré multă chimia, căci... cine scie?... devinū nescalva eretic și se scie ce-a pățit Barbu Constantinescu cu eresia lui!

Suī ensé scara ca să veđi deca 'n alte privințe facultatea de sciințe nu e mai bogată și mai naintată.

Întrebă căți profesori sunt? Apoi căți să fie? Sē'i luăm d'a rândulū, cu calitățile lorū.

Calculul diferențial și integral ilū are ca chilipirū majorul Lachovary Jacques. Pe nedreptu ocupă... léfa; dér... a fost fratele ministru și s'au făcutu tóte bune. Ca merite, e destul să spunem — spre a se face comparațiune — că 'nlocuiesce pe 'nvățatul și multu nenorocitul Ión Fălcoianu.

D-l Dem. Petrescu ține locul a încă vr'o 3—4 profesori, care nu se 'nfiinteză din cauza economiei, căci noi pricepuții am inventat instrucțiune fără chieluēla, adică, cum am dice, jumări fără ouē. D'alt-minteri, dascălul ăsta e unlu din cei mai capabili intr'ale socotelilor și dă pe brânci muncindū. E antipodul d-lui Alexe și alū d-lui Orăscu.

Căci și d. Orăscu e meșterū la facultatea căreia 'i-a fost meșterū. Ci-că face geometria descriptivă, ensé... d-lui Orăscu și Geometria descriptivă sunt prieteni ca sórecele cu pisica! De aceea a și renunțat la geometria și la analiză, și face numai descrieri, cu alte vorbe ca'i cu tibișirū albū p'ua tablă négră. Cine sē'i dice ceva, căci e decanū! ba, după urma astui chilipirū, e și senatorū *pe viētū*. D'ala a și đisū uă dată că 'n senatu d-lui e *stăpânū*. Meșterul 'și adusese aminte că d-lui a făcut clădirea!

Deca n'arū fi dd. Gr. Ștefănescu și Em. Bacaloglu ca să mai scōță față bieteii facultății, apoi, de dragostea unui Marin, unui Orăscu și unui Lahovary, s'arū duce bieteile sciințe optū și cu a brânzii nouē. Pécătū numai că d. Bacaloglu oftéză din ficăți după unū observatorū astronomicū! Pré bine face ensé stăpânirea că nu i'lu dă. N'avemū turnul Colții? Iea'și telescoapele, tirnăcoapele, horoscoapele, microscópele și tóte hirsópele în spinare, și poftescă 'n turnul Colții să facă câte observații astronomice o vrea. Deca pompierii 'i-orū face cu pricea, apoi s'alerge la bașcișū, că nu e trébă! Ș'apoi pré arū fi de totu s'avemū în Bucuresci ș'unū observatorū

astronomico-meteorologică. Nu e destul că n'avem locuri de bulevarde și de tot felul de monumente?

Mi-se pare că am sfârșit lista dascălilor de științe. Cum vedeți... nu e de loc lungă, nici lată...

Ah! ce păcat era să facem!...

Uitam pe Exarhina, ilustrațiunea noastră botanică și anatomică, doctorele în medicină, oratoriu de la Atenei, flăcăul tineretului, descoperitorul istoriei naționale, renumitul agent al Boierescului la Roma... uff! dăru multe titluri mai are! De nu era inventată virgula, ne perdeam rostul respirației! Și cu toate acestea era se'lu uităm! Dăru de cine e de vină? D-lui și-a lăsat frumusețea catedra și mi s'a înglindisit cu politica Catargiului, d'atâția ani de zile! Adevărul e însă că științele n'au pre'perdut mult cu lipsa d-lui. Din contra: ca să câștige biete științe, d-lu Ionescu trebuia să lase 'n Italia ca să se ocupe... nu de afaceri diplomatice, ci de invenții de documente preistorice! (Va urma).

FATA SI FLACAU L

(IDYLLA)

«Veți, Copilă, valea verde
Unde și perde
Fluturașul alu s'eu sboră?
Hai cu-mine, și 'mpreună
Uă cunună
De flori să dăm lui Amoru
«Să culegem prin pădure
Negre mure,
Să-ascultăm cucul cântând,
Să privim prin rămurele
Pășerele
Cum se joc ușor săltând.
— Nu, căci mama și-amea bună,
Ași e-uă lună,
Îmi spun că prin cel crâng
S'au dus multe, ca Florica
Și Sorica.
Ce de-atunci și-acuma plângă!
«Căci acolo în pădure,
Pre la mure,
Este-un mândru vânător,
Ce cu arcu și fără milă
Dă 'n copilă:
Este-acelu ce 'i dă «Amor».
«Pre Sorica-a mea surată
Cu-uă săgiată
Colo 'n vale o-a atinsu:
Și de-atunci când n'optea-e lină
Ea suspină:
«Arde 'n pieptu 'i doru nestinsu!
Și cându dorme, biata fată,
Câte-uă-dată,
Pre locu veți că-a tresăritu:
Căci îi pare 'n ori-ce noapte,
Că-a lui și opte
Le aude, că a sositu!
«Nu voi merge în pădure,
După mure,
Căci ca Sora voi păți:
Nimeni plânsul nu 'mi va sterge
Nu voi merge,
Tu, chieru tu, mă 'i părăsi!
— Eu îi juru, pre-a mea iubire,
Că-alu t'eu mire
Chiaru de mâine, d'eu, voi fi,
Și 'n curendă nunta s'o face,
Cum 'ți-o place,
Cum nu s'o mai pomeni!...
«Veți mie socioră,
Bălăioră,
Eu voi fi bărbatul t'eu.
Nu fi crudă drăguliță
Ci-uă guriță
Dă-mi spre-a stinge focul meu!...
— Cu plăcere d'eu, mai bine,
Hai cu mine,
Cere-mă la maica mea:
Și de-a țice a mea mamă,
Fără temă,
Eu gurița 'mi îți voi da.»
.....
Nu trecu nici chiaru uă lună,
Tinerii s'au cununat.
Căci copila, a ei mamă
Ce 'i vorbise, -a ascultat,
* * *
Voi, copileloru, în lume
De vreți nime
De virtuose să purtați,
În părinți aveți credință
Și căință
Nici-uă-dată nu gustați!...
C. G. Cristodorescu.

A PĂȚITO SCURTESCU.

I. S. Don Carlos fiindu-ne óspe — gazetarii cei bine-crescuți de la seriosul

Cucurigu și umoristicul *Timpul* alcătuiseră o odă persoanei regale ca să le ăsa ceva.

Darū ce să întâmplă?

Unu ore care N. Scurtescu — poet-monarhic și entusiast pentru *dreptul divin* le apucă înainte făcendū I. S. Don Carlos o odă forte lingușitoare — nota bene gratis.

Vedendū acēsta nobili și demni redactori ai ăselorū ăiare, alergă la intrigă și părăscu pe regescul adulatoru Scurtescu la I. S. Don Carlos.

Ei strigă necăjiți că l'a înjuratū tri-vialū.

I. S. întrebă: «Cine sunteți voi cari îmi descoperiți viclenia acelu blestematū?

— Noi suntem... dar capu suntū eu — Ispas Tuzluc Bairon.

— Bairon!?! Sceleratulū care a cântat libertate.

— Mă deosibescū, sire, ca să 'i spășesc păcatele — eu cântū dispotismulū.

— Bravo! Poftim 2 franci. Și în perspectivă vatafū bufon or falaitarū regescū.

— Printre noi se găsesc și raportatori secreți forte abili.

— Sunteți ai mei, așa dar.

— Pré servile slugi. Ura!!!

BIBLIOGRAFII

Amu promisū să reproducemū unele părți din poema D-lui *Gr. P. Scriverie*, apărută 'n 1875, sub titlul de **România și Mihail Vitezulū**. Acēsta broșură e unu resumatū alū stării de lucruri din timpul cându a fostu scrisă, unu tablou de starea politică, morale și materială a țerei. Lucrare eminaminte de partită, ea se deosebesce prin simțimintele și iubirea de patriă, căci, în ce privește versificarea, nu putemū da autorului cununa artei. Afirmațiile acestea suntū sprijinite chiaru de strofele ce vomu reproduce în mai multe numere.

Scriitorulū represintă mai înteu *România* recapitulandū și suferințele îndurate de la 1871—1876, și ietă cam în ce modū:

Ași, fără decu, dreptatea s'o amu nu se mai pôte
De s'aru întorce lumea cu susu 'n josu măcaru,
Căci precepuți legii, e- la mezatū mă scote,
La mine, din păcate, suntū grózniciu furnicarū.

Ași mie mi-se strigă, prin publică bravadă,
C'a mea opiuniune de mamă, cu viu doru,
E uă prostituată femeia de pe stradă
Și că două morale eu trebuie s'adoru.

Ași mie 'nversunata voință arbitrară
La tóte imi pronunță după nemțesculū placu
Ca Vilara, în timpul de suvenire-amară,
Despotica sentință: *asa voiū, asa facū!*

Ași fii mei, ce singuri ei viață 'mi mai dau mie,
Și cari, ca lloți, muncescū striviți de toți,
Reduși la disperare de biciu și tálhărie,
La turci fugu de la stu mi, ca subu fanarioți.

Ași tóte ale mele grădini și lunci iubite
În care-avemū totu rose, și crini, și ghiocei,
Suntū pline și stricate de plante parasite,
De firu de pálamidă, neghină și ciulei.

Ași simțimintulū dulce, ce 'n viața romănescă
Făcea să fie 'n tóte totu gustulū celū moralū,
S'a prefăcutū în poftă nenitescă ș'ungurescă,
Ce face a fi omulū unu simplu animalū.

Ași a ajunsū hoția 'n casa mea să fie
Virtute admirată, sistemă chiaru de statū,
Și hoțul de uă paine s'aruncă 'n pușcărie,
Eru celū de milione e liberu și stimatū.

Ași, fără nici o sémă, maimuța gulerată,
Tálharulū de Vlășia, piticulū desmățatū,
Smintitulū de Măreuca, chiaru vita încălțată
În casa mea și dau titluri de ómeni mari de statū.

Ași, vai! își jocă calulū, în plină răsătare,
Pe mândra mea câmpia chiaru Ungurulū trufașū,
Vrăjmasulū meu de mórte și care, prin trădare,
'Mi-ăsasină Eroulū, ca ucigașulū lașū.

Ași, cei ce suntū în flórea juniei pré putinte
Preferu ași stinge viața în trairi nemernicescū,
Ce le 'ndobitocesc și inimă și minte,
De câtū a sci de mine, de moru seșcum trăiescū.

Ași eu, dreptu ori-ce sprijinū, amu numai vorbe
Țesute cu chichițe și cliniciuri d'advocați
Și scene de sinistre comedii de palate,
Eru nu române fapte de maturi, demni bărbați.

În partea II, scriitorulū se exprimă astū-felū despre străini și mai alesu despre înstrăinați de țera, cari și așa, 'n complicitate cu jidanii, aruncă asupra națiunii tot felul de infame calomii:

Cu inima 'mi de mamă creștină și duioasă,
Amu adoptatū străinii pribegi și trentăroși,
Le-amu datū și nime mândru și viață prețioasă,
Și ei în veci imi fură ingrați și monștruoși.

Ei îi nutresc la sinu 'mi, ca muma lorū comună
Pe toți egalū și dulce, cum scie Dumneșeu!

Si ei, spre respălătire d'a mea simțire bună,
Îmi mușcă cu otravă, ca șerpi din stnulu meu.

Trecut-au peste peptu 'mi, cu mi, de isbiru erunte,
Sălbatecele horde de monștri din pustii,
Și ele se 'ndurără d'a nu mă lovi 'n frunte
Precumū mă isbescū astăzi chiaru proprii mei fii.

Ei strigū, câtū potū de tare, că negra Jidovime,
Ca lacome locuste cu ciocuri mari, de feru
Îmi pângărescū și 'mi svintă ogórele 'mi sublime,
Și gașca negră 'mi țice că, fírá jidovi, perú! (Va urma)

CUGETĂRI ȘI PROVERBE

Cată dreptate n'avea Luciliu să ăică că celū mai mare reu alū bėtrănețelor e că devin uă povără pentru tóta lumea! Și d'aru fi numai atâtū! Dėru bėtrănețele nu vinu singure, ci cu multe nevoi.

*
Cine bea pėn' la 'nbatare
Nume bunū în lume n'are.

*
Căt rabdă găina pėn' să se vadă 'n grămadă; ănsē, uă dată aci, ricie cu picioarele. Căți nu facu la noi, ca găina. Leșinați pėnē eri, îndată ce dau de grămadă întorcū spatelulū celorū ce i-au adăpostit. Acēsta se numesce ingratitudine și ănimă mică.

*
Cândū cineva locuesce
Cu vr'unu dobitocū trândavū,
Ori pėru de elū se lipesc
Ori că iea vr'unu altū năravū.

*
Parvenitu, ciocoiu, lingău, potaie, camū totū una facū. Urma lupului se deosebesce pré pučinu d'a cainelū.

*
De nu ești nici soldatū nici calugarū, însoară-te ca tóta lumea. Derbedei suntū ărețați cu degetulū, pentru că, și cândū nu strică casele altora, arū putē să le strice. Deci... ceremū imositū pe celibatū!

*
Mierea 'n gură e plăcere,
Dėru la inimă durere!

*
Pascalū ăicea că lumea e unu spital de nebuni. Și cumū se n'ăiba dreptate bietulū omū, cândū era Stanū-Pățitulū!

*
Miile și sutele
Mărită ași slutele,

*
Omulū e născutū ca să cugete și să lucreze. Deci ori-căți nu lucrează și nu cugetă se potū numi, cu dreptū cuvėntū, dobitóce încălțate.

*
Adesea celū micū la statū
E celū mai mare la sfatū.

*
Politeța nu presupune stima. De câte ori nr saluți pe cei ce nu 'i stimezi!

EPIGRAMA

Unu și cu unu vecinicū duoi făcură:

A susține 'ntr'alt-felū n'amū găsit nebunu

Și cu tóte-acestea adevėrul jură:

Gună și de Sărbu (I) nu facū de cât unu!

(I) D. de Sėrbu sėu Sėrbescu, personagiū tot atât de celebru în capitală, ca și rėposatul *Chimiță*

A eșitū de supt presă și se află de vėndare la tóte librării din țera:

Plantele cultivate în Grădina Botanică din București în cursul anilor 1871 până la 1875 de **Dr. D. Grecescu**, profesorū la Școla de Farmacie a Universității din București, un volum în 8°, de 200 pagini c'unu planu litografatū. — *Prețul lei 2 bani 50*, la tóte librării.

TEATRU NAȚIONAL

Duminecă la 23 Ianuarie 1877, se va reprezenta *frumósa și interesanta piesă:*

DON JUAN DE MARANA

(*) Cum se îndeletnicesc membrii conferinței de la Constantinople.

Plecarea membrilor conferinței în urmă marelui isprăve, ce au reperlat. Wörner

LITOGRAFIA B. BAER, BUCUREȘTI.